

Ш.

Байронъ.

Въвъ Лохъ—на—гаръ¹⁾ дивий замисленъ стояхъ.
 Надъ мене бѣ Господъ — полята подъ мене,
 Полята съсъ тѣхния пушакъ и прахъ,
 Човѣцитѣ съ свойтѣ борби и шуменье.

И знаяхъ, че нѣйдѣ тамъ долу безъ брой
 Герои брѣмчахъ и правяхъ бой,
 Души развратени, до тинята слѣзли,
 И съвѣсти кални на проданъ излѣзли. . .

Азъ знаяхъ, че много нещастни гърди
 Изгнивахъ тайно отъ ядъ и вражди,
 Че глухата завистъ, че страшното мщенье
 Приготовяхъ свойтѣ стрѣли и за мене.

Прощавамъ ви! рѣвохъ къмъ она прахъ, димъ,
 Що крийше врази ми въ полето дълбоко; —
 Прощавамъ ви, братя, дордѣто стоимъ —
 Вий толкова ниско, азъ толкозъ високо!

IV.

Шиллеръ.

Кога поетътъ всичко изгребѣ
 Изъ тайнитѣ на свойто сърдце страдно
 И гениятъ мрѣтвѣй подъ челото му блядно,
 Той проси мощъ отъ синето небе.

Кога поетътъ храбро загребе
 На битието въ буритѣ сърдита,
 И члунѣтъ²⁾ му се бий съ ноцѣта и канаритѣ.
 Той хвърля взоръ къмъ синето небе.

¹⁾ Планина въ Шотландия, посѣтена отъ Байрона.

²⁾ Лодка (македонска рѣчъ).